

[Holmberg]

Jeg gætter på, at der under udvalgsbehandlingen nok bliver drøftet bl. a. bladtaksterne, men her gælder det jo også, at forslaget for så vidt er en videreførelse af den politik, som blev gennemført ved ændringen af postloven den 1. november 1977

På venstres vegne kan jeg tilsige velvillig udvalgsbehandling.

Burgdorf (KF):

Ja, man kan vel ikke bruge det udtryk, at man kan sætte sit ur efter, når vi skal have nye posttakster, men det sker i hvert fald med regelmæssige mellemrum. Det er sikkert rigtigt, som hr. Holmberg sagde, at det er inflationen, som er skyld i det. En stigning må komme, hvis man nogenlunde skal have dækket udgifterne inden for postsektoren.

Det er nu ikke med særlig stor begejstring, vi modtager dette lovforslag, for vi ved, at så er der igen lagt en byrde på befolkningen. Nu gør det ikke så meget for dem, der skal skrive private breve. Det er meget værre for de erhverv, som bruger postbesørgelse meget. Her bliver det en tungere byrde.

Det er selvfølgelig et prisværdigt mål, man har inden for post- og telegrafvæsenet, at der skal være økonomisk balance i det; det vil vi da også nok være med til. Men nu er det jo sådan i en forretning almindeligvis, at man er nødt til at afpasse sine udgifter efter sine indtægter. Her kan man jo gøre det modsatte. Man kan sætte højere takster på og på den måde få indtægterne, så det kommer til at passe. Jeg har en formodning om, at man nok vil rationalisere; det har man da gjort inden for postsektoren, men jeg tror, der er mere at hente dér, og det vil jeg gerne være med til at grave lidt i under udvalgsarbejdet. Det er jo en kendsgerning, at postvæsenet bliver dyrere og dyrere, men det er også en udbredt opfattelse i befolkningen, at servicen bliver ringere og ringere; det går den forkerte vej med begge dele.

Jeg tror, der er ikke så få ting, vi skal have kigget på i dette udvalgsarbejde, som nu tager sin begyndelse, og vi vil da gerne gå ind i et positivt arbejde med disse ting, men vi vil se kritisk på en hel del af det.

Birgith Mogensen (CD):

Vi kan i CD ikke blive særlig oprørte over, at posttaksterne lejlighedsvis forhøjes i

takt med den øvrige prisudvikling. Vi må dog forudsætte den ene ting, at det nu efterhånden må være slut med postvæsenets serviceforringelser. Enkelte detaljer vil vi gerne drøfte under udvalgsarbejdet, og herunder vil vi naturligvis også have besked om de øvrige påtænkte takstforhøjelser, som ministeren har bemyndigelse til at foretage rent administrativt.

Vi kan i øvrigt tilsige vor medvirken til et hurtigt og velvilligt udvalgsarbejde.

Margrete Auken (SF):

Selv om der blev bedt om, at man ikke kritiserede, og det tyder på, at alle kritiserer servicen, så vil jeg gå videre i kritikken, ræn tilføje, at det er ikke besparelser eller rationaliseringer, vi skal have frem. Jeg tror, der kan anføres meget rimelige grunde for at forhøje taksterne, simpelt hen som følge af den almindelige prisudvikling. Men samtidig er det sikkert rigtigt, som flere har sagt, at en portoforhøjelse vil være mere end almindeligt upopulær og give anledning til megen vrissenhed, også mere end andre prisforhøjelser gør. Den almindelige fornemmelse er, at postvæsenet er et af de væsener, der ikke fungerer mere. Det er ikke, fordi postbudene ikke slider, men fordi der er for få af dem. Det er i hvert fald deres egen forklaring, og derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor andre er i tvivl om, hvad det er, der er i vejen. Servicen er af den grund blevet dårligere.

De fleste mennesker oplever samtidig, at det er omsonst at protestere. Der er en udbredt fornemmelse af, at nu går tingene bare baglæns på grund af tidernes ugunst, og kun få tror, at det kan nytte noget at protestere eller på anden måde give udtryk for forventninger om, at udviklingen kan køres ind på et andet spor.

Postvæsen og portopriser kan umiddelbart forekomme som noget, der hører hjemme i småtingsafdelingen, men for masser af mennesker er det et af de steder, hvor man daglig mærker, at nu er det forbi med at tage menneskelige hensyn. Nu har vi ikke mere råd til den form for uproduktiv service, som vi tidligere har haft. Hvis bare erhvervslivet får deres post til tiden – og det har man jo sørget for at det gør ved den underlige særbehandling, der i hvert fald i København blev indført, da væsenet rationaliserede, som forrin-